

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

De la Reșița ni se anunță...

● Zilele acestea când s-au încheiat definitiv calculele producției pe luna trecută, forajii combinatului metalurgic din Reșița au constatat cu bucurie că în iulie au atins cel mai înalt vîrf de producție din acest an. În cadrul întrecerilor socialiste desfășurate în cinstea zilei de 23 August, el a forșat cu 228,3 tone mai mult metal decât au fost realizările medii în primul semestru.

● Intrecerea sculoilor are — printre altele — ca obiectiv principal și recondiționarea a cît mai multe unelte necesare strungărilor, rabotoarelor, frezătorilor și celorlalte categorii de muncitori ai combinatului. Pînă în prezent ei au reușit să recondiționeze 1872 cuțite pentru mașinile-unelte, 4.222 pile de ferite, 160 freze, și 40 șublera. S-a recondiționat și 279.317 lei.

● În ziua de 9 august norma torei de la secția laminatoare a combinatului au înregistrat cea de a 6588-a tonă dată peste plan de la începutul anului de colectiviști de aici. Din această cantitate, 4500 de tone au fost realizate în ultimele 3 luni în cadrul întrecerilor socialiste pornite în cinstea zilei de 23 August. La linia de tablă, sarcinile au fost depășite în ultimele 3 luni cu 181 tone. Colectivele conduse de Traian Zimbran, Gh. Cîldea și Ioan Andraș Lepa se află în prezent în fruntea întrecerilor, ele obținînd cele mai bune rezultate.

Cel mai ridicat volum de încărcări realizat în istoria căilor noastre ferate

Intrecerea ceferiștilor în cinstea celei de a 14-a aniversări a eliberării patriei are ca unul din cele mai importante obiective executarea în cel mai scurt timp și fără pierderi a transporturilor de cereale și produselor de sezon destinate aprovizionării oamenilor muncii.

Satisfăcînd totodată și celelalte cerințe de transport ale economiei țării, ceferiștii au atins în primele zile ale acestei luni cel mai ridicat volum de încărcări realizat în istoria căilor noastre ferate.

Pregătiți din timp pentru această campanie, ceferiștii au transportat în luna trecută cu 5552 vagoane mai multe cereale, de peste două ori mai multe fructe și cu peste 1000 de vagoane cu carboi mai mult decât prevedea planul inițial. În primele 7 zile ale lunii în curs ei au dobîndit noi succese. În această perioadă a fost

transportată aproape o treime din cantitatea de cereale prevăzută pe întreaga lună. Volumul cartofilor transportați în acest timp întrec, aproape de două ori prevederile planului pe întreaga lună.

Succesele remarcabile s-au obținut în regiunea Constanța unde transportul cerealelor este pe punctul de a fi terminat. Aici, datorită mecanizării complexe a muncilor agricole s-a putut aplica sistemul de lucru — din snop direct în vagon. Grîul recoltat de combine și încărcat în saci a fost transportat cu autocamioanele și vagoanele. Stații mici, cum este stația N. Bălcescu, au putut încărcă în acest fel cîte 40 de vagoane și chiar mai multe într-o singură zi. Ca urmare, în perioada transportului recoltelor în această regiune nu s-a înregistrat nici o locație de vagoane. (Agerpres)

Au terminat treierușul cu 6 zile mai devreme

În cinstea aniversării de sub jugul fascist, țărani muncitori din Brîncoveni, raionul Slatina, au terminat treierușul cu 6 zile înainte de data prevăzută. Acest succes se datorează folosirii din plin a batozelor și bunei orga-

ganizării a muncii la arîi. În împlinirea marilor sărbători au terminat mai devreme treierușul și colectiviișii din raionul Fetești, membrii gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raionul Focșani, colectiviișii

din Frumusești, raionul Arad și alții. Membrii întovărășirilor agricole din Dîrîstiu Mic, raionul Carei, care au terminat și ei treierușul înainte de data planificată, au pregătit întreaga cantitate de cereale contractată cu statul.

150.000 ore muncă voluntară într-o singură zi

ORAȘUL STALIN (de la corespondența noastră). — În ziua de 8 august la Orașul Stalin a fost organizată o mare acțiune de masă pentru înfrumusețarea orașului. Cu ajutorul deputaților, au fost mobilizați cetățenii la executarea unor lucrări de între-

ținere obștească. Au participat 30.000 de cetățeni care au prestat 150.000 de ore de muncă voluntară. În această zi s-au folosit 120 de autocamioane, escavatoare și alte mijloace puse la dispoziție de diferite întreprinderi din localitate.

În decursul celor 5 ore de muncă, s-au transportat din cartiere 120 tone material pietros, cu care s-au amenajat și pietruiri mai multe străzi. Acțiunea întreprinsă a adus sfatului popular economii de 600.000 lei.

În cinstea zilei de 23 August, sfatul popular al Orașului Stalin — cu sprijinul larg al deputaților și al cetățenilor — va mai organiza asemenea acțiuni.

Impărțirea avansurilor, mijloc de consolidare și de lărgire a gospodăriilor colective

Întărirea sub aspect organizatoric și economic a gospodăriilor agricole colective este în prezent — așa cum s-a subliniat la Consiliul de la Constanța — una din principalele sarcini care revin celor care muncesc în agricultură. Pentru asigurarea acestui scop trebuie folosite pe larg și cu îndrăzneală toate mijloacele care ne stau la îndemînă. Unul dintre ele este un mijloc puternic, de mare eficiență — este împărțirea avansurilor bănești și în natură către colectiviișii. Acest fapt poate și trebuie în primul rînd să ducă la consolidarea avutului obștească la gospodăriile colective, la lărgirea lui. După cum se știe, normele în vigoare prevăd ca, înainte de calcularea cantităților de produse și a sumelor de bani care urmează a fi repartizate colectiviișilor pe baza zilelor-muncă prestate, să se achite obligațiile față de stat, muncile S.M.T., să se ramburseze sumele cîștigate de la bancă etc. Îndeplinirea acestor obligații de seamă prezintă pentru gospodăriile colective o mare importanță deoarece în felul acesta ele se pot folosi în continuare în bune condiții de creditare acordate de stat, de mașinile statului. Și acest fapt nu poate să nu influențeze în bine dezvoltarea avutului lor obștească.

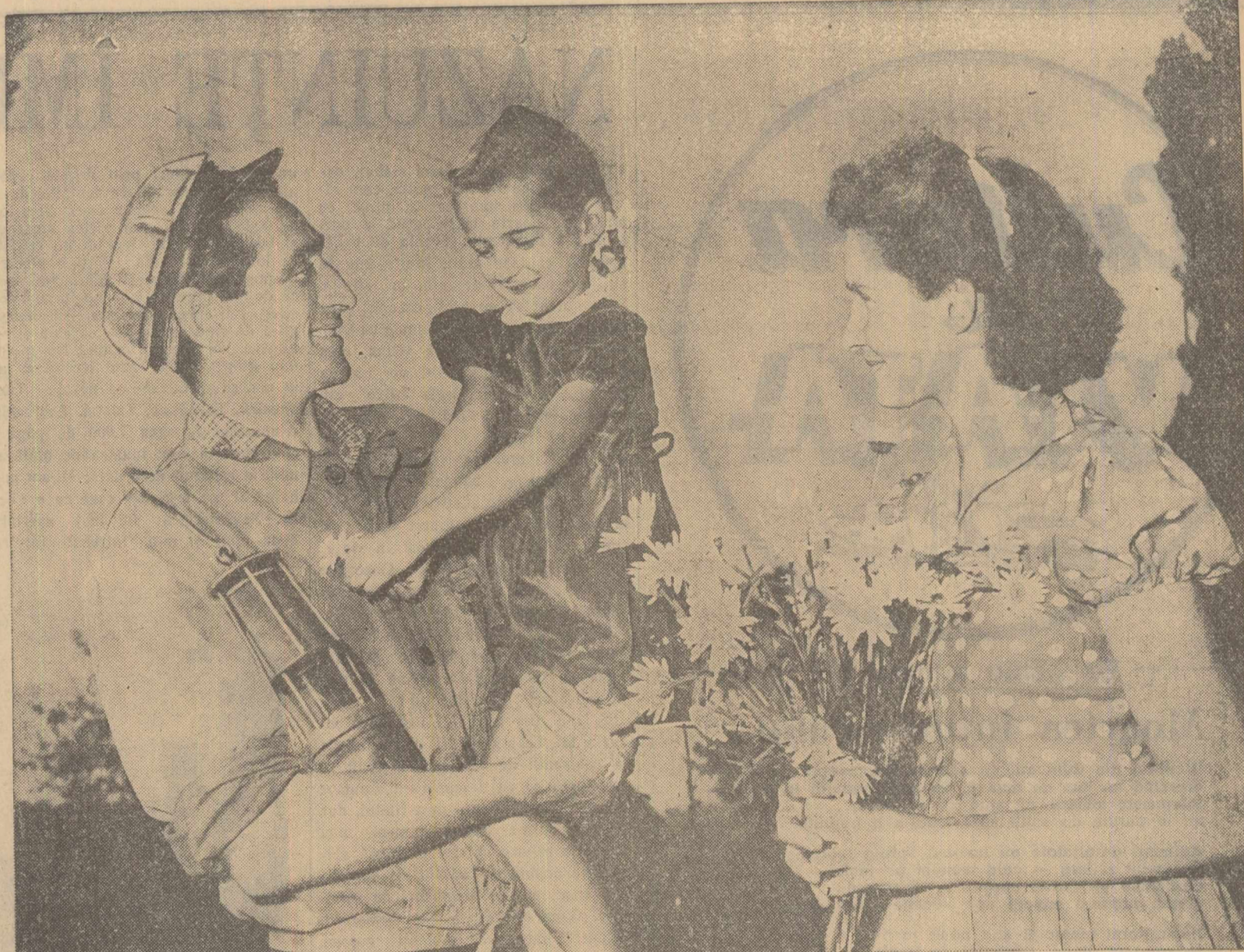
Aceleași norme prevăd că, odată cu achitarea obligațiilor față de stat, gospodăriile colective trebuie să-și constituie și fondurile prevăzute de statutul lor model. Dintre acestea cea mai mare însemnătate o are fondul de bază, indivizibil, care reprezintă principala sursă de mărire a averii obștești a gospodăriilor colective. Pînă acum fondul de bază, indivizibil, se lărgea numai pe calea prelevării în contul său a unui procent de 10-15 la sută din veniturile bănești obținute de gospodării. În expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Consiliul de la Constanța, s-a recomandat gospodăriilor colective să repartizeze fondul de bază și un anumit procent din veniturile în natură. „Acest procent — recomandă la rîndul său Ministerul Agriculturii și Silviculturii — poate fi în jurul a 5 la sută din veniturile în natură în raport cu condițiile concrete ale fiecărei gospodării. Sporirea și pe această cale a fondului de bază indivizibil va contribui în mare măsură la creșterea

avutului obștească la gospodăriile colective, ceea ce va avea ca rezultat o și mai mare înflorire economică a respectivelor unități. De altfel colectiviișii au înțeles bine acest lucru. Dovadă, faptul că acum după terminarea recoltatului cînd au început să se pregătească pentru împărțirea avansurilor, colectiviișii din regiunea Orașului Stalin și din alte părți au pus deoparte anumite cantități de grîu și alte produse din fondul de bază indivizibil. Importanța sînt și celelalte fonduri: cel de semințe, cel furajer, cel de ajutorare etc. Constituirea lor în condițiile prevăzute de statut este de natură să pună gospodăriile colective la adăpost de orice surprize, să le dea puțința să rela pe un plan mai larg și să continue nestînjinite procesul de producție.

Dar împărțirea avansurilor mai are și un alt aspect. Acest lucru este meritoriu și din punct de vedere al muncii colectiviișilor, la cîntăreașarea lor în rezultatele dobîndite de unitățile din care fac parte. Faptul este firesc legat direct de mărirea sumelor și a cantităților de produse care revin ca avans la o zi-muncă ca și de regularitatea cu care se împart avansurile bănești. Cum să nu se simtă bună și oară atrăși să lucreze mai mult și mai bine colectiviișii din Fetești cînd în fiecare lună li se împart pentru lucrul prestat bani și cînd în acest an la fiecare zi-muncă le-au revenit cîte 5 lei și o cantitate apreciabilă de grîu, de orz, de lînă și de alte produse? Natura! că nu au nici un motiv să procedeze altfel. Dar pentru ca să se întîmple așa, pentru ca retribuiția să fie mare, se cere pe de o parte ca fiecare gospodărie colectivă să-și creeze în funcție de condițiile naturale de care dispune, ramuri de producție multiple, puternice și bănoase, iar pe de altă parte, în toate compartimentele — și în cel al cerealelor și în legumicultură și în creșterea vitelor — să se obțină producții ridicate. Sarcina de a face ca gospodăriile colective să atingă un asemenea nivel este în primul rînd, desigur, a colectiviișilor înșiși.

În sfîrșit, împărțirea avansurilor mai prezintă importanță și din alt punct de vedere. Cum se știe gospodăriile colective beneficiază de posibilitățile de a lucra pe larg la tarile, pot folosi cu succes mijloacele de muncă mecanizate și o agrotehnică superioară. Efectul imediat al acestor a-

(Continuare în pag. 3-a)

O floare de ziua minerului

Foto: MIHAI POPESCU

Sărbătoare în Valea Jiului

PETROȘANI (de la corespondența noastră). — În toate întreprinderile miniere din Valea Jiului au avut loc ieri după amiază adunări festive închinare „Zilei minerului”. Această zi a fost împlinită de harnicii mineri cu cele mai frumoase rezultate. Toate colectivele de muncă din cadrul Combinatului carbonifer Valea Jiului și-au depășit angajamentele luate.

De la începutul anului și pînă acum, minerii din Valea Jiului au dat patriei 74.318 tone cărbune peste plan și au realizat economii în valoare de 8.500.000 lei. Aplicând metodele avansate de lucru, un număr de 1.560 muncitori și șefi de brigăzi lucrează în contul anilor viitori. Minerii Iuliu Haidu, Adalbert Kibedi, Cornel Genușă și mulți alții și-au depășit sarcinile care le revin pentru anul 1957-1958. În cadrul întrecerilor socialiste cele mai bune rezultate le-au obținut minerii de la Petrița. Ei au extras 22.875 tone cărbune brut peste prevederile planului.

Cu rezultate importante se mîndresc de asemenea minerii de la Uricani, Lonea și alte exploatare. Brigăzile conduse de Ioan Kompidi de la Lonea, Petru Moise de la Petrița, Dumitru Vasca de la Uricani, sau Nagy Andrei de la Lupeni, au înregistrat rezultate ne mai cunoscute pînă acum. Azi este sărbătoare în Valea Jiului. Minerii cîntesc ziua lor cu cîntece, dansuri și petreceri.

UN MINER POVESTEȘTE DESPRE GREVA DE LA LUPENI DIN 1929

Jigó baci îmbătrînește. Deși gros, docul blui decolorate și vechi lasă să se vadă urmările osului deformat. Asemeni cînd merge, genunchii i se îndoaie ușor, elastici dar nesiguri. Ochii, albaștri, nu mai au limpezimea, irizările și sensibilitatea de odinioară. Jigó baci îmbătrînește.

Dar, în ciuda evidenței, Jigó baci arborează față de semnele îmbătrînirii sale, o răceală, o indiferență, pîrîndu-se cît mai tîrziu și mai sigur pe sine. Se poartă așa pentru că pur și simplu îi place să-și țină capul drept — sus. Totdeauna i-a plăcut. Și toate astea le face, desigur și sincer, păstrînd astfel ceva din firea ce a avut-o toată viața.

La Lupeni mai sînt mulți de Jigó, dar „Jigó baci” nu-i dect unul. Doar în scripte și „la ocazii oficiale” este Sigismund Lakatos. Încolo pentru toată lumea, pentru tinerii abia veniți la mîna, pentru inginerii, maiștri și pentru director este Jigó baci. Oamenii îi spun astfel pe un ton care lasă să se simtă un respect direct și sincer. Numai clișiva dintre vechii prieteni și tovarăși cu care a intrat atunci în 1929, în grevă, îi spun — cu toată trecerea anilor — simplu și familiar ca și atunci — Jigó. Prietenia, acest fel de a se purta unul față de celălalt, au rămas aproape la fel de vii pentru ei ca și momentele tragice trăite împreună

la marea încercare, la greva din 1929, și după aceea.

Lă ajunsesse cuțitul la os. Clocoteau de ură, de minie, de setea de a-și spune cuvîntul, de a cere dreptate. Era vorba de oameni care aveau nevoie de pînă, care aveau acasă copii și neveste, oameni pînă atunci mulți nedreptăți. Reducerea repetată a salariilor, neoplată a sute de vagoane de cărbune sub pretextul că ar conține peste 10 la sută steril, „impurități”, lipsa oricăror măsuri de protecție, care le puneau în nesiguranță, la fiecare pas, viața — toate cîte erau făcute pentru a fi furate pe față, „legal”; pentru a fi reduși la tăcere (arestări ale frunțarilor lor, porceșării și tot felul de alte represalii) etc. etc.

După 1 august 1929 societățile carbonifere, hotărîte să iasă pe spinarea muncitorilor din criza economică ce se anunța, iau măsura să reducă din nou salariile minerilor cu încă 20 la sută, salarii și așa cînuțite în repetate rînduri. Paharul se umpluse. Indignarea minerilor de la Lupeni față de această nouă măsură are acum mare. Și totul a izbucnit odată cu refuzul direcției societăților carbonifere de a accepta prelungirea vechiului contract colectiv pînă care minerii cîștigaseră, atunci cînd a fost încheiat, unele revendicări. Refuzul acesta însemna deci stîrbirea unor drepturi cîștigate de mineri. Șapte luni de zile mineri își ceruseră drepturile și în tot acest timp patronii rămăseseră surzi. Trebuia dată o răspotă. O rîndă postă energică, hotărîtă, care să arate patronilor puterea și dirigența muncitorilor — greva generală.

Jigó baci își amintește de toate astea. Dar dimineața de 5 august 1929 și celelalte dimineți care au urmat după aceea și le auză vîntul Jigó baci — pe vremea a unui bărbat tînr, în floarea vîrstei — ce însemnă dirigența muncitorilor, puterea Partidului Comunist. În trei ceasuri minerii de la minele Ileana, Carolina, Victoria și Ștefan, s-au strîns umăr la umăr, formînd o masă de 3.000-4.000 de oameni, o masă compactă, puternică, clocotind de minie. Marea de la Lupeni rămăseseră pustii, cufundate în beza adîncurilor. „Ne-am dus în frunte cu comuniștii și am

ocupat uzina electrică — poveștea Jigó baci. Jandarmii aduși să pazească uzina, n-au putut să reziste forței noastre. I-am dat la o parte. Am intrat în camera cazanelor și am oprit focurile, am oprit mașinile. Și odată cu uzina nu s-a mai mișcat nici un compresor, nici o pompă — nimic. Noi devenim stăpîni”.

Au stat așa masați în curtea uzinei electrice ascultînd îndrumările date de comuniști, care explicau minerilor necesitatea de a duce organizat lupta pentru cîștigarea revendicărilor, trimițînd delegații la alte mine — Vulcan, Aninoasa, alcătuiind pichete de pază din zeci de oameni, informîndu-se și urmărind toate mișcările companiilor de jandarmi chemați în grabă pentru „restabilirea ordinii”.

Dimineața zilei de 6 august a fost o dimineață tragică. În loc de pline patronii hotărîră să dea minerilor gloante. Inconștienți din toate părțile, greviștii s-au trezit sub ploaia gloanțelor. Măcelul criminal, sălbatic, începuse. Greviștii deși neînarmați au înfruntat eroic gloantele, lovindu-se baionetelor și paturilor de pușcă, mulți dintre ei căzînd în luptă. În noaptea care a urmat multe femei și-au așteptat acasă bărbajii. Bărbajii care n-aveau să se mai întoarcă niciodată. Nici măcar morți.

În căruțe au fost strînși minerii care căzuseră jertfă sălbăticiilor uneltelor burghezo-moșierimii. Nevestele, copiii, celor uciși nu li s-a dat voie să-i mai vadă pe cei dragi. Temîndu-se de revolta minerilor, autoritățile au luat toate „măsurile”. La Lupeni se găseau — potrivit raportului telefonic al comandantului Corpului 7 Armată — pentru „menținerea” ordinii 70 de jandarmi, circa 200 de grăniceri, 600 — trupă din regimentul 92 infanterie iar un batalion întărit din regimentul 17 infanterie, la Lugoj, gata de plecare la Lupeni „dacă va fi nevoie”. Sute de oameni înarmați pînă

ELISABETA PETREANU

(Continuare în pag. 3-a)

Muncitori și maiștri mineri, tehnicieni, ingineri și personal de conducere din industria minieră și carboniferă decorați pentru merite deosebite în muncă

Cu ocazia Zilei Minerului, printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale s-au conferit, pentru merite deosebite în muncă, Ordinul Muncii și Medalia Muncii, unor muncitori și maiștri mineri, tehnicieni, ingineri și personal de conducere din industria minieră și carboniferă.

Delegația R. P. Romîne la sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale O. N. U.

Delegația R.P. Romîne la sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale O.N.U. convocată în legătură cu situația din Orientul Apropiat și Mijlociu va fi condusă de tovarășul Avram Bucacu, ministrul Afacerilor Externe.

Din delegație mai fac parte: Mihail Magheru, reprezentantul permanent al R.P. Romîne la O.N.U. și Silviu Brucan, ministrul R.P. Romîne la Washington.

Delegația va fi însoțită de comisiștii și experți.

Ziua minerului

Noroc bun, bravo tovarăși mineri! Astăzi e ziua noastră, a tuturor minerilor de pe întinsul patriei, care prin muncă entuziastă și eroică asigură zi de zi „pîinea industriei”, cărbunele și minereul necesar înfloririi economiei naționale. Azi, dragi mineri, întregul nostru popor muncitor vă sărbătorește. Pentru tradițiile noastre revoluționare, pentru munca plină de abnegație dusă din îndemnul și sub îndrumarea Partidului, în spiritul acestor nobile tradiții.

Și astăzi în zori, cînd colivile vă aduc „la ziua” după terminarea schimbului de noapte, îndărept unde s-ar întîmpla asta, în Petrița sau la Uricani, la Filipești sau la Șoținga, la Anina sau la Ghelari, la Comănești sau la Gurabara, oameni vă întîmpină ca în zi de sărbătoare. Tovarăși de muncă, soții, mame și copii, au venit cu brațele pline de flori și vă ureze tradiționalul „Noroc bun!” Este și acesta un semn al dragostei și simței cu care vă înconjoară poporul nostru muncitor. Și buchețele de flori oferite de minile gingașe ale copiilor, fiecare floricică prinsă la haină sau la pălărie în această zi de sărbătoare este o pîrlăciță din recunoștința ce vi se poartă vouă, continuatorilor în noile condiții ale libertății depline, a tradițiilor de luptă a celor care au căzut din rîndul vostru răpuși de gloanțele și baionetele regimului burghezo-moșieresc, vouă fîluri și nepoților greviștilor de la Lupeni care s-au ridicat la chemarea partidului pentru o viață mai bună, pentru revendicări politice și economice. Se cuvine deci astăzi, cînd minile aparțin poporului, cînd este un titlu de mîndrie să te numești miner, să ne gîndim cu recunoștință la generațiile de mineri care au luptat și au murit pentru ca ziua de astăzi să apară.

Făcînd în această zi de sărbătoare bilanțul muncii bravilor mineri, întregul nostru popor are posibilitatea să aprecieze ceea ce partidul și guvernul au făcut în ultimii ani pentru ca Valea Jiului să devină o vale a fericiții, pentru ca la fiecare exploatare minieră a țării, munca să devină mai ușoară, mai productivă, pentru ca traiul minerilor să se îmbunătățească, zi de zi. Pe baza planurilor de dezvoltare și sistematizare a minelor s-au făcut pași importanți pe linia mecanizării muncilor miniere. 88 la sută a atins anul trecut mecanizarea tăierii cărbunelui în abaia și 89,7 la sută cea a transportului în subteran. Și multe din utilajele și mașinile care ușurează astăzi munca în mine poartă marca alt de dragă „Fabricat în R.P.R.”. Atlete venite din import demonstrează ajutorul

primii din partea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară pentru dezvoltarea procesului de modernizare a minelor. Tot despre grija pentru ușurarea muncii minerilor vorbesc și cele peste 32.000.000 lei investiți anul trecut pentru protecția muncii.

Astăzi cînd se întorc de la lucru, minerii primesc cu plăcere și mîndrie în jurul lor. Admiră cu neașteptare rădăcinile în ultimii ani, pentru ei și familiile lor, cluburile, spitalele și celelalte așezăminte noi construite. Astăzi mutatul într-o casă nouă nu mai este un vis nerealizabil. Numai în primul trimestru al acestui an au fost date în folosință alte 294 apartamente și trei cîmine cu 540 de locuri; numărul apartamentelor noi din 1956 și pînă acum trece de 2.300. Dar minerii și întregul nostru popor nu pot uita cociobănele în care i-au silit să locuiască capitaliștii, condițiile mizerie în care i-au silit să trăiască.

Numărul minerilor care își petrec în fiecare an concediul de odihnă sau își îngrijesc sănătatea în stațiunile balneo-climatice este în continuă creștere. În primul semestru al acestui an de pildă, au fost trimiși la casele de odihnă și pentru tratament mai mulți de 11.000 mineri. Minerii care au vechime în producție beneficiază, potrivit legilor, în fiecare an, de recompense substanțiale; suma plătită drept recompense de vechime pentru anul trecut de pildă trece de 43.300.000 lei. Minerii nu trec cu vederea nici cîștigurile stimulatoare care îi răsplătesc conform sistemului de salarizare îmbunătățit ce a fost introdus nu de mult și știu că grija față de mineri revine partidului și guvernului ale caror măsuri înțelepte conduc cu precizie drumul nostru spre socialism.

Răspunzînd acestei griji, voi, bravii mineri, ai țării noastre nu v-ați preocupat eforturile, nu ați dat înapoi în fața greutăților. Industria țării, centralele electrice, jurnalele și locomotivele primesc de la voi, rod al muncii voastre, cantități din ce în ce mai mari de cărbune și minereu. Anul trecut de pildă, cantitatea de cărbune extrasă întrecu cu peste 4 milioane tone pe cea din 1948. Nu mai vorbim de miile de tone date peste plan în înțelesul întrecerii socialiste prilejuite de ziua de astăzi și de sărbătoreala de la 23 August.

Pentru toate aceste lucruri, azi în zi de sărbătoare, întregul nostru popor muncitor vă adresează un cald salut, urîndu-vă tot succes în slujba înfîntării patriei, adresîndu-vă din toată inima tradiționalul „NOROC BUN!”

De „Ziua minerului”

Moartea întinericului

Urcat-au din adâncuri, ca soarele din noaptea
crescând un lăptos de muncă, de mari nădejdi în pace —
lămpazele minerii, cît ziua nu s-o face,
mi le purtau ca sulii spre moarte îndreptate.

Adâncuri de abatele au luminat spre-a loare
minerului și lină — căld menul pe tărle —
cărunele pe crater curgea în catracă;
cîntau profund minerii sub vechile culmi dace.

Nemuritorul cîntec îl știe noua țară
sărbătorind elanul minerilor de frunte —
pe cînd, cu lumea păcii, sub stelele de pară,
lămpazele minerii știa beznă s-o înfrunte,

să plară, cît mai lute, stăria nucleară...
Urcam tăcut Paringul — și mă simțeam un munte.

Noroc bun!

Cînd furșată-i luna să-i vadă pe trulași
Yankel, ce-au dat năvală cu gînd să-ți lădrească
asa precum lăcuste din poștii lasă lăscă —
mergînd să urc Paringul, pe cremeni imi simt pași...

Cînd marea de-atuneric a început să crească
în depărtări, atuncea să-ți lănuți norii, grași,
cu-acea înțelepciune ce-o au vădit lăncuși,
gîndeam c-aveam țara lui Horia, strămoșească.

Și vād că-n largul văli ce-jiu o străbate
un cer de stele crește și-un cîntec de lăutură,
un lăptos de sărbătoare, al zilei minunate —

puzderii de lămpaze în noaptea fără lună
lăscat-au și din noaptea. Pe drumuri fastelate,
„noroc bun”, via minerii, întregii țări să-i spună.

GEORGE DEMETRU PAN

Lucrul reîncepe parcă mai eu
spor după un ceas de odihnă,
de veselie. De cînd au luat vacanță,
pionierii și școlarii din Alexandria
colindă cu suita lor de dansuri ro-
mânești, îmbrăcați în costume na-
ționale, pe cîmpurile pline de oa-
menii însenînindu-le chipurile.
In clișeu: Un spectacol al mi-
cilor dansatori la artie.

CĂRȚI NOI

IN EDITURA DE STAT
PENTRU LITERATURA ȘI ARTA

I. L. CARAGIALE: Momente și
schife.
600 pag. (vol. I și II) 7 lei

HENRIK IBSEN: Peer Gynt.
280 pag. 5 lei

BJORNSTJERNE BJORNSON:
Mîinile mamei.
156 pag. 2,25 lei

IN EDITURA
„CARTEA RUSĂ”

A. N. OSTROVSKI: Voevodul
(Vizit de pe Volga).
242 pag. 7 lei

IN EDITURA TINERETULUI

WALTER SCOTT: Talismanul.
390 pag. 7,50 lei

AL. ANDRIȚOIU: Porțile de aur.
140 pag. 6 lei

CORNELIU Leu: Nopți dobrogene.
68 pag. 2,50 lei

ILIE SARF și N. VOICULET: A-
tomul în slujba vieții.
256 pag. 4,25 lei

NĂZUINȚE ÎMPLINITE

Pînă în 1926, un băiețel slăbuț, ca-
chies, cu fruntea înaltă, cam să-
răcicioasă îmbrăcată în intrat cu
școală pe poarta mare, grea, a unei
școli din București: Școala de belle-
arte. O cătase mult, multe zile în
șir, întrebare în dreapta, în stînga.
Stătea noaptea cu ochii deschiși pînă
după miezul nopții și-și imagina cum
are să intre, ce are să spună, cum
fi vor cere desenele și-l vor lăuda
și-apoi... apoi vor urma cîțiva ani
de-nvățătură zdravănă, dar mai cu
seamă va învăța să devină pictor.
Un pictor mare, mare de tot? Nu se
gîndise la asta băiețelul de atunci.
„Pictor” fără alte adăsurii, era pentru
el cuvîntul magic, culmea spre care
fîntea ca spre un loc în viață.
Cîte emoții a strîns în el Gheorghe
Lăiniceanu, băiatul de 14 ani, fiul unei
croitorese dintr-o mahala a Bucu-
reștiului, și orfan de tată, care după
absolvirea celor patru clase primare
fîntea cu orice preț să devină un slu-
jitor destoinic al penelului!

Și n-a fost așa, n-a fost ca-n vi-
surile lui. Școala a găsit-o, s-a înscris
la examenul de admitere, a venit în
ziua hotărîții cu desenele lui stîngace
la care a migălit ani de-a-rîndul, dar
peste care n-a aruncat nimeni nici
măcar o privire. A stat în bancă ală-
turi de domnișorii scrobiți și nepăsă-
tori și a dat și el examenul de admi-
tere. După cîteva zile l-a chemat un
profesor bătrîn, cu mustați groase,
cărunte, și l-a spus cu-n suris ironic,
cerceindu-l din cap pînă-n picioare:
— Tu, puștule, ai ceva talent!
Dar... părinții tăi au bani să te țină
la școală?

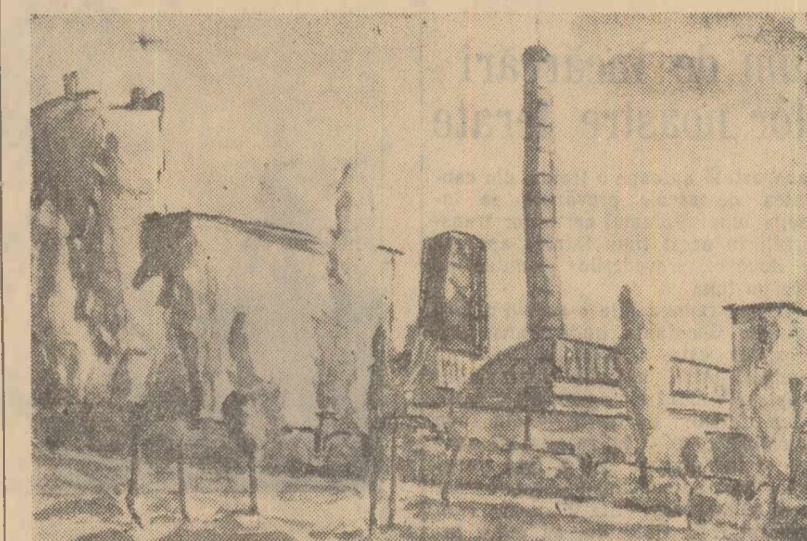
„Puștule” a simțit că-i fuge pămîntul
de sub picioare. A lăsat capul în
jos, și-a dus minile la spate și și-a
strîns pumnii tare, pînă cînd a simțit
că-i intră unghilele în carne. Nu voia
să plîngă în fața „domnului profesor”.
A răstăcit pe străzi nemincate, toată
ziua. Tîmpiele-i zvîneau cu putere,
gata să plesnească. În seara aceea, în
drum spre casă, Gheorghe Lăiniceanu
și-a petrecut cu pași rari visul mort,
pe care l-a închinat dureau în suflet.
Peste cîteva ani micul orfan n-avea
să fie pictor, ci lăcătuș.

S-au scurs mai bine de trei decenii
de la această întâmplare. Lăcătușul
Gheorghe Lăiniceanu s-a lipit de me-
seria lui cu tot focul dragostei pe
care o nutrise cîndva pentru pictură.
Dar nu, nu trebuie să se mai gîndească
la asta: un vis de tinerețe
și-altă tot. Cîți tineri n-au pătît
pe-atunci la fel! Și-a făcut întîi uce-
nica, a lucrat pe la Uzina de apă,
a făcut și cîteva ani de forță, apoi a
intrat, tot lăcătuș la oclăria de la
atelierul Grivița Rosie. În 1946 a
devenit membru de partid. O viață
simplă, dreaptă fără zigzaguri.

Îl vād în fața mea: un bărbat voi-
nic, cu ochi mari, întunecați, cu o
frunte înaltă, cu palmele bătătorite,
mînjite de ulei. Abia a ieșit din schimb
și-n ținuta asta de lucru, cu salopetă,
cu maeiul asudat n-are nici pe departe
figura de pictor. Și totuși lăcătușul
Gheorghe Lăiniceanu a ajuns pic-
tor: pictor amator.

— Nu mă gîndisem să mai pun
vreodată mîna pe creion. Simțeam

uneori furnicături prin degete, dar
alungam cu nerăbdare tentația de a
mai încerca să schițez ceva. Și-n loc
de asta apucam mai virtos ciocanul
și izbeam cu sete. Nu, să nu credeți
că loveam cu ciudă: simți o plăcere
nespusă cînd muncеști bine, cînd vezi
că de sub mîna ta iese un lucru fole-
sitor. Îmi iubesc meseria. Am îndră-
git-o de cînd am înțeles că asta și nu
altceva voi face în viață. Nu m-am
mai gîndit... pînă anul trecut. Eram
în concediu. Cîteam cu nesăț: Tur-
gheniev, Caragiale, Tolstoi, Rebreanu.
Ajunsesem la vreo 7.000 de pagini.
Cînd dorința care murea de mult în
mine a răbufnit de-o dată. Mi-am pus
haina și am ieșit din casă ca o vîl-
le. Nevastă-mea s-a luat speriată
după mine și m-a întrebat încotro
alerg.

GH. LAINICEANU
lăcătuș „Grivița Rosie”

Poiesă industrial

— Plec să-mi cumpăr culori! I-am
răspuns peste umăr, abia uitîndu-mă
în urmă. Și așa am început, după o
întrerupere de treizeci și ceva de ani
să pictez. Primele încercări semănau
cu niște sărmane mîzgălituri de copil.
Era să dau dracului totul, dar...

Dar în locul „domnului profesor”
de la 14 ani care-l sfătuse subtil
să-și cînte de drum, lăcătușul
Gheorghe Lăiniceanu a găsit la cercul
plastic de la clubul „Grivița Rosie”
un absolvent al Institutului de Arte
Plastice „Nicolae Grigorescu”, un pro-
fesor răbdător și bun care a primit
fără multe întrebări să-i îndrume pa-
șii spre înțelegerea artei, a cunoaș-
terii ei.

„Nu-i fi prea bătrîn?” se-ntreba
uneori Gheorghe Lăiniceanu — mai cu
seamă că nevastă-sa ridea mereu de
el, de perseverența cu care făcea în-
cercări, le rupea și se apuca din nou.
Și nu s-a oprit! Numai într-un an
și ceva a făcut progrese uimitoare.
E drept că pe lîngă strădania lui, Mi-
hai Marin, profesorul de la cercul
plastic îi veghea lucrările tot timpul:

— Uită-te înainte — casa aceea o
ai în pîmînt plan, restul se vede altfel...
Vezi chipul bărbatului? Mușchii fe-
ței sînt mai proeminenți doar pe
alcunuri...

Și la fiecare lecție și cu fiecare pri-
lej îi reamintea din nou, de la început,
orice amănunt. În bărbatul matur,
docil ca un copil ascultă atent și lu-
cra. Lucra cu ardore.

În 1957 la expoziția deschisă cu pri-
leju celui de-al VI-lea Festival Mun-
dial al Tineretului și Studenților de

La Moscova a expus cîteva lucrări
reuite și a luat mențiuni. Tot anul
trecut, la Casa de Cultură a Sindi-
catelor, cînd au expus din nou artiș-
tii plastici amatori a luat premiul III.
Și a mai expus și cu alte prilejuri.
L-au citat ziarul cu formula: „cunoș-
cutul pictor amator Gheorghe Lăini-
ceanu”.

Mă uitam ieri în expoziția deschisă
recent la Pavilionul C. din Parcul
I. V. Stalin, la cîteva tablouri de-ale
lui. Cîta gingașie în verdele transpa-
rent al primăverii, cîta migală în ta-
bloul executat în ulei, cît de sugestiv
ales titlul „Electricitate pe strada
mea”, și cît de bine realizat. Toate
acestea au izvorit din sensibilitate,
din dragostea pentru artă și pentru
înfățișările puterii populare ale lăcă-
tușului Gheorghe Lăiniceanu.

Acum, în anii noștri, cînd năzuințele
oamenilor muncii se împlinesc, sub
îngheptarea conducerei a Partidului,
Gheorghe Lăiniceanu a răgăsit, visul
îngropat de mult în colțul unei stră-
dute de la marginea Bucureștiului.

VIORICA CIORBAGIU

Sămînța violenței

Annual ocea un milion de minori a-
mericani au de furcă cu poliția ame-
ricană. În 1957, s-au prezentat în fața
tribunalului din New York City peste
5.000 tineri între 16—19 ani. Sub in-
fluența comisurilor 20% dintre acești
tineri uzau de stupefianțe, 30% aveau
la activul lor o crimă sau o tentativă
de omor iar 30% fapăuseră un furt
sau comiseră o violență.

Paternalitatea comisurilor revine unor
literați americani care, s-au gîndit să
lanseze ideea romanului-cinéma prin
intermedieria peliculei de celuloid. Începînd
cu anul 1940 comisurile degeneratează
într-o literatură de război.

Oficiile de propagandă americană
din strălătară cer Departamentul
de Stat să profite de marea avantaj
pe care-l oferă acest gen de litera-
tură pentru scopurile de supremație
mondială ale S.U.A. Autorii comisu-
rilor sînt sfătuiți în mod oficial să
creze un tip american care să fie o
sinteză a yankeului stăpîn pe desle-
țele întregii omeniri, un fel de supra-
om. Autorii n-au stat prea mult la
gînduri. Oferta era prea ispititoare și
astfel „Invincibilul”, „Invulnerabilul”,
„supermen” a fost creat. El se poate
călări cu ușurință deasupra științei,
norilor, poate escalada zidurile oricărei
fortărețe, poate zbura prin spațiul cu
ajutarea unui reactor, respinge protec-
țiile dușmane cu pieptul gol...

Încetul cu încetul și imaginea su-
permenului se complică. Apar chiar o
serie întregă de supermeni: Super-
menul nr. 1 al lui Wayne Boring,
Supermenul Mago al lui Floyd Gib-
bins, Supermenul mascat al lui Lee
Falk, Mandrake, Supermenul Invizibil
al lui W. Marston etc. Supermenul
nu se teme de nici un pericol, prin
definiție el este invincibil; el poate
impune supremația S.U.A. în orice
parte a lumii (deobicei supermenul își
duce existența departe de frontierele
S.U.A. în țările europene, în Africa,
Asia, America de Sud). Turnul Eiffel
ru este dect o jucărie în mîinile sale,
London a feudă personală, Monte
Carlo rezidînța sa de vară etc. Vati-
cenul îl ocrotește, personajele ilustre
îi acordă sprijinul în încrederea lor, co-
chetete din Paris și Madrid îl ceresc
îubirea, enabli îl servesc ca pe un
pașă, negrii îl se prosternă la pi-
loare...

Supermenul devine în curînd purta-
torul de cuvînt al tineretului ame-
rican, seful generației atomice. Super-
menul cultivă pretențiunile excentrice,
snobismul, este conștient și rafinat,
se joacă cu soarta oamenilor,
desăfoară o diplomatie de culise, este
aspru, impetuos, brutal cu servitorii
săi. Falsul eroism al supermenului este

brutal, el se exercită prin fascinația
și hipnotizarea dușmanilor săi, para-
lizarea voinei celor ce i se împotrî-
vesc. Existența supermenului este
populată de imagini fantastice, auto-
turisme superomice, bungalowuri de
formă stranie, un peisaj exotic obli-
gatoriu. Este înconjurat întotdeauna
de ființe monstruoase, nebuni, relu-
lați sexuali, indivizi dominați de pa-
siuni orbe, asasin, toxicomani, indi-
vizi certaji cu monale, traficanți, vam-
piri etc.

Comisurile aduc în fața cititorului
o lume a pasiunilor și a sentimente-
lor cele mai violente. Rapoarte deta-
late asupra omorurilor, violuri, în-
șărea negrilor sînt redate cu insis-
tență de ficare comic care apare.
Morală acestor literaturi este ca omul
să se țină de celui presupus a fi mai
tare, — în cazul de față imperialisti-
lor americani. Autorii comisurilor
profesional disprețuiau de cultura
academică. Ei militau pentru o li-
teratură a violenței. Mulți eroi ai a-
cestor autori sînt un fel de atracție
pentru orare și morbositate.

Comisurile sau literatura galbenă
cum se mai numesc prin evoluția lor
nu contribuie la creșterea
numărului de evenimente minore. Mult
mai nocive s-au dovedit însă co-
misurile poliște care fac casă
bună cu literatura anticomunistă din
S.U.A. Dick Tracy de Chester Gould,
Rip Kirby, agentul secret X-9, Gordon
de Alex Raymond, Terry de Milton
Caniff sînt eroii unor aventuri de ne-
crezut care se petrec rînd pe rînd în
U.R.S.S., în China și în alte țări so-
cialiste. Terry și Joe Palooka, doi din-
tre cei mai faimoși supermeni ridicți
la o singură deget, pulverizează
într-o secundă Kremlinul, prăvălesc
pămînt imense ziduri chinezești numai
cu privirea... Cel doi eroi au fost
creați în mod expres de Milton Caniff
la cererea Departamentului de Stat.

Comisurile se dovedesc o școală a
gangsterismului și a fărâdelegilor.
Servind scopurilor războiului rece și
propagandei americane, ele constituie
un apel mîrturisit la crimă. Dovadă
statisticile americane asupra delinven-
țelor minore din S.U.A.

Dacă autorii comisurilor vor con-
tinua — în acest ritm, — ritmul fărâ-
delegilor tinerilor americani nu va
surprinde pe nimeni și va continua să
ilustreze această jalnică, monstruoasă
față a modului de viață pe care-l fă-
resc cîrcurile imperialiste din S.U.A.

G. CUIBUS

Actualitatea culturală în țările socialiste

Drumul filmului bulgar

De vorbă cu Ivan Ivanov,
directorul Studioului
de filme artistice
din Sofia

— Deci nu se poate spune că cine-
matografia bulgară a moștenit o tra-
diție...
— Nici vorbă. Drumul cinematogra-
fiei noastre s-a conturat abia după
eliberarea Bulgariei cînd clasa mun-
cătorească și-a luat soarta în propriile
sale mîini.

Cinematografia noastră și-a început
activitatea fără experiență de produc-
ție, fără baza tehnică necesară și fără
cadre cu experiență. Tot ceea ce po-
sedă astăzi cinematografia bulgară
este produs al muncii puterii popu-
lare, fruct al condițiilor noi din țara
noastră. Studioul de filme artistice
creat în ultimii ani s-a transformat
într-o adevărată întreprindere care
dispune de o bază tehnică în plină
dezvoltare, de specialiști tineri, en-
tuziaști și bine pregătiți. S-au format
de asemenea, tot în acest timp, cadre
de regizori și actori din rîndul căroră
amintim pe Daco Dacovski, Borislav
Saraviev, Zahari Djanov, precum și
pe popularii actori Apostol Karameiev,
Ghinka Stanceva, Emilia Radeva, Jeni
Bojinova, Ivan Bratanov și alții.

Cinematografia noastră a acumulat
și o anumită experiență, ceea ce con-
tribue în mod simțitor la sporirea
producției de filme. Dacă în primii
ani al puterii populare se produceau
în medie anual doar două filme arti-
stice, în anul 1957 s-a ajuns să se re-
alizeze șapte, iar în acest an să avem
în lucru opt producții cinematografice
de lung metraj. Producția noastră va
crește și mai mult odată cu darea în
folosință a noului studioul ce se con-
struiește în apropierea Sofiei, la poa-
zele muntelui Vitosha.

Cător probleme majore răspunde
cinematografia bulgară?
— În primii ani de activitate studio-
ul nostru a creat în special filme inspi-
rate din lupta revoluționară a popu-
lului bulgar. Printre acestea s-au putea
aminti — și cred că unele dintre ele
sînt cunoscute spectatorilor din Ro-
mania — filmele „Sub jug”, „Eroii
de la Șipca”, „Lecția istoriei”, „Jură-

mintul haiducilor”, „Pămînt” și altele.
Continuând să creeze filme cu subiecte
istorice, cinești bulgari se străduiesc
în ultimii ani să se apropie cît mai
mult de viață, să răspundă celor mai
arzuătoare probleme actuale ale con-
struirii socialismului.

— V-am ruga să ne spuneți cîteva
cuvînte despre stadiul actual de pro-
ducție al studioului dvs.

— După cum vă spuneam, în acest
an vom realiza opt filme artistice de
lung metraj. Dintre acestea, filmele
„Bucuria săracilor”, „Legea mării”
și „Cel mari și cea mică” sînt gata,
urînd să apară în curînd pe ecran.
Într-un stadiu avansat se află și
alte filme. Mă gîndesc la „Favoritul
13”, o comedie din viața sportivilor,
în care sînt satirizate atitudinile de
vedetism, goana după „stele”, lipsa
unei preocupări pentru dezvoltarea
sportului de masă în întîlnite în unele
cluburi. Curînd se va trage ultimul
trud de mîinile și la filmul „Întîlnire
în plină dragoste”, care oglindește
viața nouă a satului bulgar. În aceeași
situație se găsește și filmul „Gole-
manov”.

Aș vrea să mai adaug că printre
filmele în lucru se află și o coproduc-
ție cu studioul DEFA din
R.D.G., iar în viitorul apropiat vom
realiza o producție în colaborare cu
„Mosfilm”.

Dar despre colaborarea cu ci-
nești romini ce puteți spune?
— Un prim pas s-a și făcut prin
înțelegerea de a realiza în colaborare
cu studioul „București” o ecranizare
după nuvela „Salata” a cunoscutului
prozator romîn Petru Dumitriu.

Tradițiile comune de luptă și pri-
etenie care au legat din todeauna po-
porele romîn și bulgar dau temel
unei colaborări din ce în ce mai rod-
nice. Am credință că aceasta se va
împlini în scurt timp și că rodul
colaborării noastre îl vor constitui
opere cinematografice valoroase.

Mulțumindu-i tovarășului Ivan Iva-
nov pentru amabilitatea cu care a
răspuns întrebărilor noastre, ne-am
despărțit cu certitudinea că țînara
cinematografie bulgară se află pe un
drum bun alîmîndu-se cu adevărat
ca o artă majoră pusă în slujba con-
struirii socialismului în Bulgaria ve-
cină și prietenă.

ION POPOVICI

„LA ORDINELE DUMNEAVOASTRĂ”

Începînd de mîine va rula la cinematografele Vasile Alecsandri și Central
terea II-a a filmului „Bravul soldat Svejk” intitulată „La ordinele dumnea-
voastră”.

In clișeu: cadru din filmul „La ordinele dumnea voastră”.

EUGEN ATANASIU

Metamorfoza unui spectacol
necorespunzător

În arena Circului de Stat continuă
cu aceeași lipsă de succes seria re-
prezentărilor cu spectacolul „Circus
Magazin” de Radu Stănescu, Al. Andy
și Horia Șerbanescu. Ultimul dintre
autori prezintă seară de seară spec-
tacolul în fața unei săli pe jumătate
goală (sau, dacă vreți, pe jumătate
plină) cu o perseverență demnă de o
cauza mai bună. Că această cauză ar
putea și ar trebui să fie mai bună o
dovedesc în primul rînd șcheuriile
apoltice, saturate cu umor alb de cea
mai proastă calitate, pentru debitatea
carora Horia Șerbanescu mai are ne-
voie și de un ajutor: Emil Popescu.
Cel dintîi se fasonază, sughiță, dă
din cap, iar pînă la urmă își chinu-
iesc limba, doar-doar o devine copil
petic după ce a mîmat printre altele
o cocheta, un betiv și un bătrîn apu-
cat de tremurici. Calitatea dubioasă
a umorului, pe alcunuri scabros, este
întrecută — dacă putem spune ast-
fel — de folosirea tălășului satirei (a-
colo unde există cît de cît împotriva
disciplinei și educației cetățenești. „Nu
chinuiți animalele ci și broaștele sînt
oameni” — sugerează isteț comperul
un text de tablă indicatoare pentru
cel care nu se mulțumesc să privească
animalele expuse în Cîșmigiu, persi-
flînd în fond acțiunea justă și îndrep-
tă de lămurire a vizitatorilor pen-
tru a-i teri să devină infractori. Ti-
nîndu-l isonul, Emil Popescu anunță
cu desinvoltura publicul că el nu bea
apa direct din țîșitoarele care-i stau
la dispoziție pe marile artere de cir-
culație, ci „de jos, de la cîțel”. Cui
și la ce poate să-i folosească un ase-
menea umor primitiv și antieducativ?
Se vede treaba că autorii textelor
s-au pregătit să facă față unui public
de bulevardiști iar nu oamenilor mun-
dici domnici să se recreeze învîdînd din
arta unui spectacol atît de popular
și cu atîtea tradiții cum este circul.

Nu mai așa ne putem explica de ce, în
poidă semnărilor presei, autorii nu
s-au deranjat nici măcar să curețe e-
t de cît soldurile lor literare expuse la
„Circus Magazin” de tot ceea ce mi-
zează pe un ris timp, pe ignoranță.
Dimpotrivă. Depășind cadrul progra-
mului de sală, Horia Șerbanescu a
oferit joi seara (poate și altădată) un
monolog stăpînd despre un betiv pe
care nevasta l-a părăsit fără ca mă-
car să-l lase tirbușonul.

De altfel aceasta nu este singura
modificare survenită în program. Alăt-
pare-se sub zodia umorului babilic,
„Circus-Magazin” ne-a mai obligat în
această seară să privim un trio de ex-
centrici mîmînd beția și fuga disper-
ată după o butelie zbătătoare, ca la
jocul cu alivă. Numărul de „atra-
ție” mai avea în vedere și o mînușă
medicală înfălțată în piciorul drept,
probabil pentru a spulbera orice du-
biu asupra stării de ebrietate pe care
o simulau interpretii. Tot astfel, — spre
surprinderea sălii care a văzut de at-
le ori în arena circului numere va-
loroase de iluzionism — au apărut
în loc de frații Petrescu... două su-
rori. Este însă adevărat că numărul
lor, întru totul decent și ilustrînd o
marcabila plastică a corpului, a cu-
cerit aplauze binemeritate.

Nu mai puțin adevărat este însă și
faptul că, atunci cînd publicul nu apre-
ciază o parte a programului, unii in-
terpreți știu să-l pună la pînet. Ro-
dica Bujor, care a cîntat mai multe
melodii populare alese parcă înadins
cu texte erotice și neavînd nici o le-
gătură cu folclorul nostru din satele
noastre, i-a apostrofat fără înconjur
pe cei prezenți — puțini la număr,
cum arătam — cu constatarea ce e
drept adevărată: „Sînieți zgîrciți la a-
plauze”. Ceea ce s-a desmîmînt însă
imediat după ce Rodica Bujor a cîn-

tat... „Îmbătrînesc”. Față de o ase-
menea ușire vedetistă, pare oarecum
mai civilizată sistemul practicat de Ho-
ria Șerbanescu care vinează altfel
popularitatea: întrerupînd șcheuriile
pentru a alinta pe sugarii aflați în
sală. Deși, amîndouă sînt în fond tot
altfel de condamnable, de incompat-
bile cu etica artistului de tip popu-
lar — care și pune talentul în slujba po-
porului muncitor lăsîndu-i acestuia tot
dreptul de a-l aprecia după merit.

Deși s-a scris, socotim totuși util să
reamintim pantomima searbădă in-
titulată „Pescarul îndrăgostit”, care
face, prin coajura interpretului, o recla-
mă desăntăzită nepătată în sistemul
cozi de cal. Tot aici se alinază ba-
lețul înconștient din mișcări grosolane
intitulat „Bucureștiul pe gheață” și
zgometul într-adevăr remarcabil pînă
la a deveni asurzător al celor patru
pantofi care bat surd fără nici o jenă
minute în șir. Ce rămîne așadar din
spectacolul la care n-ar fi rău să aflăm
cîți bani s-au investit și cît cîștigă au-
torii pentru pantele lor răsulate?

Rămîn numerele de jonglerii și acro-
bație ale oaspeților polonezi (trio
Gwiazda, trio Nowelsi și Truskovsky)
și bulgari (Milka și Iulius Ciozov),
excelentele demonstrații la trapez vo-
lant ale lui Toma Norocoea și, desi-
gur, participarea lui Gică Petrescu cu
un cîntec satiric și un potporiu din
melodiile înclinate Bucureștiului. Pară
îndoaia, acești interpreți nu poartă
cu nimic răspunderea de a fi distri-
buiți într-un spectacol hibrid, inactual
și chiar dăunător prin conținutul și
valoarea comperajului. Răspundătoare
este conducerea Circului de Stat care
a irosit bani în montarea unui spec-
tacol ce necorespunde legile și men-
irea artei circului. În legătură cu a-
ceasta ni se pare necesar să subli-
niem faptul că arena circului, după
cum prea bine se știe, a fost din cele

teme răcoroasă, instabilă și cu averse
al ales în estul țării și în regiunea de
unte, apoi în încălzire treptată cu cer
nimbător și cu ploți izolate. Vânt potri-
ol. Temperatura mai întâi staționară,
ol în creștere. Minimele vor fi
prinsse noaptea între 8 și 18 grade,
maximele ziua între 18 și 32 grade.

În țară: La începutul intervalului, vremea răcoroasă, instabilă și cu averse al alese în estul țării și în regiunea de munte, apoi în încălzire treptată cu cer schimbător și cu ploți izolate. Vânt potrivit. Temperatura mai întâi staționară, apoi în creștere. Minimele vor fi prinse noaptea între 8 și 18 grade, iar maximele ziua între 16 și 32 grade.

Actualitatea INTERNATIONALĂ

MARELE MITING DE LA NAGASAKI

TOKIO 9 (Agerpres). — Mil de cetățeni ai orașului Nagasaki s-au adunat la 9 august la un miting în parcul pământului Nagasaki — amenajat pe locul unde a căzut bomba atomică — pentru a cinste memoria celor 74.000 de concetățeni ai lor, morți cu 13 ani în urmă în timpul bombardării atomice a orașului. După

Impotriva armelor nucleare

Lupta pentru interzicerea armelor nucleare mobilizează tot mai mulți oameni de diferite profesii și convingeri politice și religioase din toată lumea. În cadrul acestui luptă au loc petiții, marșuri, mitinguri și demonstrații la care se înfruntă partizanii ai păcii din numeroase țări.

La un astfel de miting care a avut loc la Nagasaki, la universitatea Chuo din Japonia, au luat cuvântul membrii unei delegații a consiliului municipal din orașul vest-german Frankfurt.

Proiectul noii constituții franceze

PARIS 9 (Agerpres). — La 8 august Ch. de Gaulle, șeful guvernului francez a ținut o convîntare la sediul Comitetului constituțional consultativ în care a insistat asupra adoptării proiectului preliminar de Constituție.

Proiectul noii constituții, elaborat de un mic grup de colaboratori ai lui de Gaulle sub îndrumarea personală a acestuia, prevede modificarea radicală a ordinii de stat din Franța. Principalele sale prevederi sunt: acordarea unor împuterniciri extrem de largi președintelui Republicii, limitarea rolului parlamentului, determinarea unor „noi” relații cu așezările teritoriale de peste mări, adică cu posesiunile coloniale ale Franței. Viitorul președinte va avea dreptul să numească și să demită pe președintele Consiliului de Miniștri și, la propunerea acestuia, să aprobe numirea sau destituirea miniștrilor. Până acum împuternicirile șefului guvernului erau stabilite de parlament. Dacă președintele va aprecia că în țară s-a creat o situație gravă, el va putea, conform proiectului noii constituții, să-și asume întreaga putere legislativă și executivă.

Conform proiectului noii constituții parlamentul va fi alcătuit din două Camere: Adunarea Națională și Se-

natul. Activitatea parlamentului se va limita la două sesiuni pe an (cu o durată de două luni și jumătate). Răspunderea guvernului față de parlament se micșorează considerabil. Procedura adoptării moțiunilor de încredere în guvern va fi extrem de complicată și va îngreuna activitatea opoziției.

Acest proiect preliminar de constituție a fost supus spre examinare Comitetului constituțional consultativ alcătuit din aproximativ 40 de deputați și experți.

Partidul Comunist Francez a condamnat cu hotărâre acest proiect, pentru că este reacționar și pune în pericol libertatea și drepturile poporului. Reprezentanții multor grupuri nu numai de stînga, ci și de dreapta se declară impotriva reformelor constituționale propuse de guvern.

În politica polemicii, care se desfașoară în presa franceză și care dovedește că proiectul de constituție este condamnat de numeroase grupuri politice, Comitetul constituțional consultativ nu a încercat să-l facă mai democratic. Dimpotrivă, unele amendamente accentuează chiar caracterul reacționar al reformei, ca de exemplu amendamentul care face posibilă dizolvarea partidului comunist.

Documentar

Nigeria luptă pentru independență națională

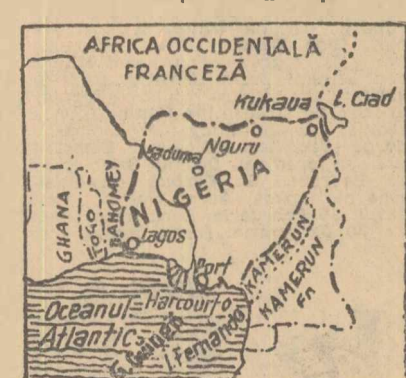
Lupta poporului nigerian pentru eliberarea națională de sub jugul colonialiștilor britanici a cunoscut după cel de al doilea război mondial un nou avînt. În anul 1953 Consiliul Național al Nigeriei și Camerunului a prezentat în parlamentul național o rezoluție prin care se cerea acordarea independenței Nigeriei. Anul trecut la Londra, între Ministerul Colonilor al Angliei și o delegație de fruntași politici din Nigeria au avut loc tratative în vederea acordării independenței acestui stat. Însă de fiecare dată Anglia a găsit diferite prețexte pentru a respinge cererea legitimă a Nigeriei.

Recent, guvernul federal al Nigeriei a hotărât să decreteze independența deplină a Nigeriei față de Marea Britanie la data de 2 aprilie 1960. De asemenea, Adunarea legislativă a Nigeriei de Nord a aprobat în unanimitate o rezoluție prin care se cere Marii Britanii să garanteze un guvern independent al Nigeriei cu începere de la 15 martie 1959. Aceasta dovedește că poporul nigerian este hotărât să-și câștige independența ei mai curînd, indiferent dacă Anglia își va da sau nu consimțămîntul.

Nigeria, este situată pe țărmul de nord al golului Guineei, în bazinul Nigerului inferior. Se învecinează în partea de nord cu Africa franceză de vest, iar la răsărit cu protectoratul Camerun, subordonat Nigeriei din punct de vedere administrativ. Nigeria are o suprafață de 968.700 km.p. și o populație de

32.754.000 locuitori. Centrul administrativ, Lagos, are 278.000 locuitori. 80 la sută din populația țării se ocupă cu agricultura și numai 7 la sută cu industria și meșteșugul.

Imperialiștii englezi au cîmpolit această țară la sfîrșitul secolului trecut. În anul 1897 el au distrus aproape în întregime orașul nigerian, Benue. Nigeria a devenit în curînd o sursă de profituri pentru imperialiști, o anexă agrară și sursă de materii prime. În timp ce u-

riașele bogății ale Nigeriei iau drumul metropolei, populația indigenă trăiește într-o mizerie cumplită. 80 la sută din populație suferă de malarie. În Nigeria muncitorii nu beneficiază de asistență medicală, concedii plătite, pensii pentru cei bătrîni etc. În schimb, în mine, în puținele fabrici existente, ca și pe plantații, ei sînt supuși unei

Senatorii americani critică politica externă a S.U.A.

WASHINGTON 9 (Agerpres). — TASS transmite: În senatul S.U.A. continuă discursurile în care este aspru criticată politica externă a Statelor Unite. La 8 august senatorul Mansfield, liderul adjunct al majorității democratilor din senat a rostit un amplu discurs în senat.

În discursul său, Mansfield, ca și senatorul Fulbright a condamnat Statele Unite pentru că nu au o politică constructivă nici în Orientul Mijlociu nici în celelalte regiuni ale globului pămîntesc. El a criticat cu asprime și faimoasa „doctrină Eisenhower-Dulles”.

Subliniind că orientarea absurdă, după cum s-a exprimat el, a politicii din Orientul Mijlociu a Statelor Unite a dus la debarcarea în Liban a infanteriei marine americane.

Mansfield a spus: Statele Unite s-au ciocnit de o stare de lucruri dintre cele mai nefortificate în Orientul Mijlociu... În cazul cel mai bun nu aflăm într-o situație care va costa poporul Statelor Unite un număr uriaș de milioane de dolari cheltuiți pentru operațiunile noastre militare în partea de est a Mării Mediterane și în Liban. Adăugând la aceste cheltuieli un număr uriaș de noi milioane pentru ajutorul militar excepțional acordat Libanului și anulați zecile de milioane pentru ajutorul militar pe care l-am acordat Irakului, presupunînd în mod absurd, că aceasta va ajuta la menținerea altitudinii prietenescii a acestor țări față de occident. Aceste sute de milioane de dolari vor duce în cazul cel mai bun la consimțămîntul sumbru, tacit al Orientului Mijlociu de a se pleca în fața puterii noastre superioare pînă cînd ne va putea arunca o nouă sfidare.

Criticînd în continuare pe acei care caută să arunce asupra Uniunii Sovietice vina pentru agravarea situației din Orientul Apropiat, Mansfield a declarat: „Aruncarea vinei asupra rușilor nu va aduce un mare folos. Trupele străine care se află în vîntul populației Orientului Mijlociu sînt cele americane și engleze și nu trupele rușilor. Noi sîntem aceia care ne aflăm într-o situație primejdioasă și nu rușii”.

Eșecul convorbirilor greco-britanice

ATENA 9 (Agerpres). — Simbătă a fost dat publicității la Atena comunicatul comun asupra convorbirilor dintre primul ministru britanic, Macmillan și premierul grec, Caramanlis, și ministrul său de externe, Averoff. După cum se știe, Macmillan a sosit de două zile în capitala Greciei și intenționează să plece și la Ankara pentru a discuta cu reprezentanții guvernului grec și turc situația din Cipru și a pleda în favoarea planului britanic respins atît de aceste două guverne cit și de însăși populația cipriotă.

Prima etapă a călătoriei sale a fost atît de puțin rodnică încît însuși comunicatul comun după obișnuita for-

mulă protocolară „Schimbările de vederi au fost utile”, subliniază: „Nu se poate spune că punctele de vedere concordă asupra ansamblului problemelor”.

În conferința sa de presă de sîmbătă dimineața ministrul de Externe Averoff a fost chiar și mai categoric în privința tratativelor cu privire la Cipru. Răspunzînd la întrebările ziariștilor, el a lăsat să se înțeleagă, după cum relatează France Presse, că „în cursul convorbirilor greco-britanice nu s-a înregistrat nici un progres”. Întrebat dacă este optimist sau pesimist, ministrul de Externe Averoff a declarat: „Sînt mai degrabă pesimist”.

ISMET INONU DESPRE POLITICA EXTERNĂ A TURCIEI

ISTANBUL 9 (Agerpres). — ATB transmite: În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc în seara zilei de 7 august la Istanbul, Ismet Inonu, lider al Partidului Popular Republican din opoziție, fost președinte al Republicii Turcia, a vorbit despre problemele pe care opoziția cere să fie discutate în cadrul apropiatei sesiuni extraordinare a parlamentului turc. Inonu a pus în primul rînd problema politicii externe a Turciei în legătură cu evenimentele din Orientul Apropiat și Mijlociu.

În ce privește problemele politicii externe, a declarat Inonu, cerem ca guvernul să elucideze situația noastră

în Orientul Mijlociu și relațiile noastre cu Irakul. Vrem să știm de ce forțele militare americane staționează în țara noastră.

În legătură cu situația economică a Turciei, Inonu a declarat că Partidul Popular Republican insistă ca guvernul să dea explicații amănunțite în problema creditului acordat recent Turciei de statele occidentale și să arate ce măsuri intenționează să adopte impotriva scumpetii crescînde.

Protestul cineaștilor sovietici

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul organizatoric al Festivalului de Film din U.R.S.S. a trimis directorului Festivalului cinematografic internațional de la Veneția care va avea loc în curînd o telegramă în care protestează în mod categoric în legătură cu hotărîrea fără precedent a Comitetului Festivalului de la Veneția care respinge în mod nejust și neîntemeiat filmul „Idiotul” de a participa la concursul festivalului. Acesta este un act de discriminare față de cinematografia sovietică.

Declarînd că nu este de acord cu hotărîrea Comitetului organizatoric al Festivalului de Film din U.R.S.S. insistă asupra prezentării filmului „Idiotul”. În caz contrar se spune în telegramă, va trebui să renunțăm la participarea la Festivalul de la Veneția. Asociația Internațională a producătorilor de filme.

La 9 august guvernul irakian a anunțat că în decurs de două săptămîni vor începe procesele întentate unui grup de circa 100 de persoane arestate după răsturnarea regimului lui Feisal și Nuri Said. Printre cei care vor apărea ca acuzați la proces se află și Fadih Jamal, fostul delegat al Irakului la O.N.U. precum și zece foști miniștri. Persoanele arestate sînt învinuite de trădare și complot împotriva securității statelor arabe.

Știrile sosit din Beirut arată că un grup de deputați libanezi, printre care unul din membrii influenți al Comisiei parlamentare pentru afacerile externe, Austani, au semnat un apel prin care cer convocarea imediată a unei sesiuni parlamentare extraordinare. Pe ordinea de zi a acestei sesiuni ar urma să figureze cererea ca

guvernul Solh să-și retragă „plîngeră” prezentată la O.N.U. în legătură cu un așa-zis amestec al R.A.U. în evenimentele din Liban.

Fostul președinte de Consiliu al Libanului, Saeb Salam, lider al opoziției, a făcut o declarație în care subliniază că „Frontul Uniunii Naționale nu va recunoaște nici o delegație libaneză care va participa la Adunarea Generală a O.N.U. și care va fi expresia unui trecut politic împotriva căruia poporul libanez a luat armele în mîini”.

BAGDAD 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 august G. T. Zaitjev, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Irak a remis președintelui Consiliului Suprem al Republicii Irak, Nadjib Ar-Rabil, scrisorile sale de acreditare. La ceremonie au fost de față Muhammad Kubba și Haled Nahabandji, membri ai Consiliului Suprem al Irakului, precum și Abdul Djabbar Djumard, ministrul Afacerilor Externe al Irakului.

G. T. Zaitjev și Nadjib Ar-Rabil au rostit cuvîntări.

ÎN LIBAN AU FOST DEBARCATE NOI TRUPE AMERICANE

CAIRO 9 (Agerpres). — După cum transmite agenția MEN, în ultimele două zile noi trupe americane au fost debarcate în Liban. Ele vor ocupa treacătoarea Merhayayum din sualul Libanului, nu departe de granița cu Siria. De asemenea ele se pregătesc să construiască o bază de subnașine în golful de la nord de Beirut. Agenția anunță de asemenea că în regiunea de coastă din apropiere de Beirut, trupele americane construiesc șosele. Comandamentul forțelor armate americane o închiriază o serie de clădiri din Beirut pe termene pînă la cinci ani. În planurile Comandamentului forțelor aeriene americane intră și construirea a două aeroporturi: unul la sud de Beirut, iar celălalt în nord-vest.

La 9 august a sosit la Ankara Harold Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, care a discuta cu guvernul turc problema Ciprului. (Ag.).

Într-un comunicat oficial dat publicității la Addis Abeba se anunță că trimisul special al președintelui Eisenhower, Robert Murphy, a avut o întrevedere cu împăratul Etiopiei, Haile Selassie, în cursul întrevăderii a fost discutată situația din Orientul Mijlociu. (Ag.).

Planul pe trei ani de dezvoltare a cinematografului sovietic de popularizare a științei prevede turnarea a peste 400 de filme documentare din acest film vor fi consacrate progresului tehnic în U.R.S.S. Un ciclu de filme va vorbi

Agresiunea împotriva țărilor Orientului Arab trebuie curmată

Sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 9 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat Sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale a O.N.U., care s-a deschis la 8 august, a aprobat următoarea ordine de zi: „Problemele examinate de

Consiliul de Securitate în ședința sa din 7 august 1958”. În cadrul ședinței au luat cuvîntul reprezentanții U.R.S.S., A. A. Sobolev, delegatul S.U.A. Lodge, și secretarul General al O.N.U., Hammarskjöld.

În cuvîntarea sa A. A. Sobolev a spus printre altele: Votînd în favoarea ordinii de zi a celei de-a 3-a sesiuni extraordinare speciale a Adunării Generale a O.N.U., delegația sovietică pornește de la premisa că sarcina principală a acestei sesiuni este să ia măsuri eficiente pentru slăbirea încordării internaționale și pentru lichidarea primejdiei de război creată prin acțiunile agresive ale S.U.A. și Marii Britanii în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Adunarea Generală trebuie să obțină încetarea deplină, cît mai grabnică, a intervenției armate în Orientul Apropiat și Mijlociu și crearea în această regiune a unor condiții care să salveze popoarele de aici de amestecul străin în treburile lor interne. ÎN PRIMUL RîND TREBUIE LUATE MĂSURI PENTRU RETRAGEREA NEÎNTRÎZIATĂ A TRUPELOR AMERICANE DIN LIBAN ȘI A TRUPELOR ENGLEZE DIN IORDANIA, deosebit staționarea lor în aceste țări reprezintă o primejdie permanentă pentru pacea și securitatea popoarelor și o încălcare flagrantă a Cartei O.N.U. în încălcare cu care nu se poate împăca

nici un stat membru al Organizației Națiunilor Unite. După cum se știe, din cauza complotelor actuale a Consiliului de Securitate și din cauza politicii duse de S.U.A. față de Consiliu, acesta nu a fost în stare să ia măsuri eficiente pentru a înăbuși în fașa conflictului militar din Orientul Arab care continuă să se agraveze. Așa-dar, Consiliul de Securitate s-a dovedit a nu fi în stare să-și îndeplinească obligațiile de menținere a păcii și securității internaționale care îi revin în baza Cartei O.N.U.

În aceste condiții Adunarea Generală în care sînt reprezentate atît state mari cît și state mici este chemată să rezolve, în conformitate cu principiile și felurile Cartei O.N.U., problema retragerii neîntîrziată a trupelor S.U.A. din Liban și a trupelor Angliei din Iordania. Aceasta ar contribui la lichidarea primejdiei reale a extinderii conflictului militar și ar aduce astfel liniște în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu, slăbind încordarea în întreaga lume.

Delegația sovietică își exprimă speranța că acțiunile și hotărîrile celei de-a 3-a sesiuni extraordinare specia-

le a Adunării Generale vor duce la slăbirea încordării internaționale, la întărirea păcii și la înălturarea primejdiei unui nou război mondial. AGRESIUNEA ÎMPOTRIVA ȚĂRILOR ORIENTULUI ARAB TREBUIE CURMATĂ. PACEA TREBUIE SĂ TRIUMFE.

Delegatul S.U.A., Lodge, care a luat apoi cuvîntul, a cerut participanților la sesiune „să evite de a se acuza reciproc” și să caute „soluții constructive”. Discursul delegatului american a sunat ca un apel de a nu se discuta despre staționarea trupelor americane în Liban, deși este absolut evident că nu se poate găsi nici o soluție cu adevărat constructivă fără retragerea imediată a trupelor americane și engleze din Liban și Iordania.

Ultimul a luat cuvîntul secretarul general al O.N.U., Hammarskjöld. Sesiunea, a declarat el, are o ordine de zi concretă, referitoare la situația din Orientul Apropiat și Mijlociu care s-a creat nu de mult în această regiune. După părerea secretarului general însă sesiunea extraordinară a O.N.U. trebuie să examineze problemele Orientului Apropiat și Mijlociu pe un plan mai larg.

Hammarskjöld a enumerat o serie de probleme care, după părerea lui, trebuie discutate și rezolvate neîntîrziat. Printre aceste probleme secretarul general a citat problema funcționării pe viitor a diferitelor organe ale O.N.U. aflate în această regiune, problema acordării de ajutor economic și tehnic țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu și problema colaborării dintre aceste țări și țările din alte regiuni ale lumii.

Enumerînd probleme „urgente” ale Orientului Arab, secretarul general al O.N.U. a trecut complet sub tăcere o problemă care neliniștește întreaga lume și anume: încetarea agresivității S.U.A. și Angliei și retragerea imediată a trupelor americane din Liban și a trupelor engleze din Iordania.

La propunerea președintelui, în ședința sa din 8 august sesiunea nu a început examinarea fondului problemei care figurează pe ordinea de zi. Următoarea ședință a Adunării Generale a O.N.U. va avea loc la 13 august.

Delegația Uniunii Sovietice a plecat la New York

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 9 august a plecat pe calea aerului la New York, delegația Uniunii Sovietice, condusă de Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., la sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

În aceeași zi a plecat la New York delegația ucraineană în frunte cu L. Palamarciuk, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Ucrainene, și delegația bielorusă în frunte cu V. Kiselev, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Bielorus.

Presă americană susține că S.U.A. n-au cu ce să vină la o conferință la nivel înalt, deoarece ele nu au nici un fel de politică constructivă față de Orientul Apropiat

— OPINIA PUBLICĂ: Luați acestea și veți avea cu ce merge la conferință!!!

desen de V. VASILIU

Pe scurt despre situația din Orientul Arab

Agencia M.E.N., anunță că liderul opoziției din parlament libian, Aded Rehman el Faihoud, a condamnat ocupația anglo-americană în Iordania și Liban, calificînd-o drept „o încălcare a suveranității celor două țări” și „o ignorare a voinței popoarelor arabe”. Într-o declarație publicată în ziarul „Raid”, liderul opoziției spune că acțiunile anglo-americane constituie o încercare de a menține exploatarea statelor arabe de către Occident. Statele Unite nu iau în considerație voința popoarelor arabe de a se elibera de sub dominația străină.

Libia — ca un stat arab — a spus Aded Rehman el Faihoud — va merge alături de celelalte state arabe și nu va permite ca puterile străine să o folosească pentru baze militare.

La 9 august guvernul irakian a anunțat că în decurs de două săptămîni vor începe procesele întentate unui grup de circa 100 de persoane arestate după răsturnarea regimului lui Feisal și Nuri Said. Printre cei care vor apărea ca acuzați la proces se află și Fadih Jamal, fostul delegat al Irakului la O.N.U. precum și zece foști miniștri. Persoanele arestate sînt învinuite de trădare și complot împotriva securității statelor arabe.

Știrile sosit din Beirut arată că un grup de deputați libanezi, printre care unul din membrii influenți al Comisiei parlamentare pentru afacerile externe, Austani, au semnat un apel prin care cer convocarea imediată a unei sesiuni parlamentare extraordinare. Pe ordinea de zi a acestei sesiuni ar urma să figureze cererea ca

guvernul Solh să-și retragă „plîngeră” prezentată la O.N.U. în legătură cu un așa-zis amestec al R.A.U. în evenimentele din Liban.

Fostul președinte de Consiliu al Libanului, Saeb Salam, lider al opoziției, a făcut o declarație în care subliniază că „Frontul Uniunii Naționale nu va recunoaște nici o delegație libaneză care va participa la Adunarea Generală a O.N.U. și care va fi expresia unui trecut politic împotriva căruia poporul libanez a luat armele în mîini”.

BAGDAD 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 august G. T. Zaitjev, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Irak a remis președintelui Consiliului Suprem al Republicii Irak, Nadjib Ar-Rabil, scrisorile sale de acreditare. La ceremonie au fost de față Muhammad Kubba și Haled Nahabandji, membri ai Consiliului Suprem al Irakului, precum și Abdul Djabbar Djumard, ministrul Afacerilor Externe al Irakului.

G. T. Zaitjev și Nadjib Ar-Rabil au rostit cuvîntări.

ÎN LIBAN AU FOST DEBARCATE NOI TRUPE AMERICANE

CAIRO 9 (Agerpres). — După cum transmite agenția MEN, în ultimele două zile noi trupe americane au fost debarcate în Liban. Ele vor ocupa treacătoarea Merhayayum din sualul Libanului, nu departe de granița cu Siria. De asemenea ele se pregătesc să construiască o bază de subnașine în golful de la nord de Beirut. Agenția anunță de asemenea că în regiunea de coastă din apropiere de Beirut, trupele americane construiesc șosele. Comandamentul forțelor armate americane o închiriază o serie de clădiri din Beirut pe termene pînă la cinci ani. În planurile Comandamentului forțelor aeriene americane intră și construirea a două aeroporturi: unul la sud de Beirut, iar celălalt în nord-vest.

La 9 august a sosit la Ankara Harold Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, care a discuta cu guvernul turc problema Ciprului. (Ag.).

Într-un comunicat oficial dat publicității la Addis Abeba se anunță că trimisul special al președintelui Eisenhower, Robert Murphy, a avut o întrevedere cu împăratul Etiopiei, Haile Selassie, în cursul întrevăderii a fost discutată situația din Orientul Mijlociu. (Ag.).

Planul pe trei ani de dezvoltare a cinematografului sovietic de popularizare a științei prevede turnarea a peste 400 de filme documentare din acest film vor fi consacrate progresului tehnic în U.R.S.S. Un ciclu de filme va vorbi

mini vor începe procesele întentate unui grup de circa 100 de persoane arestate după răsturnarea regimului lui Feisal și Nuri Said. Printre cei care vor apărea ca acuzați la proces se află și Fadih Jamal, fostul delegat al Irakului la O.N.U. precum și zece foști miniștri. Persoanele arestate sînt învinuite de trădare și complot împotriva securității statelor arabe.

Știrile sosit din Beirut arată că un grup de deputați libanezi, printre care unul din membrii influenți al Comisiei parlamentare pentru afacerile externe, Austani, au semnat un apel prin care cer convocarea imediată a unei sesiuni parlamentare extraordinare. Pe ordinea de zi a acestei sesiuni ar urma să figureze cererea ca

guvernul Solh să-și retragă „plîngeră” prezentată la O.N.U. în legătură cu un așa-zis amestec al R.A.U. în evenimentele din Liban.

Fostul președinte de Consiliu al Libanului, Saeb Salam, lider al opoziției, a făcut o declarație în care subliniază că „Frontul Uniunii Naționale nu va recunoaște nici o delegație libaneză care va participa la Adunarea Generală a O.N.U. și care va fi expresia unui trecut politic împotriva căruia poporul libanez a luat armele în mîini”.

BAGDAD 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 august G. T. Zaitjev, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Irak a remis președintelui Consiliului Suprem al Republicii Irak, Nadjib Ar-Rabil, scrisorile sale de acreditare. La ceremonie au fost de față Muhammad Kubba și Haled Nahabandji, membri ai Consiliului Suprem al Irakului, precum și Abdul Djabbar Djumard, ministrul Afacerilor Externe al Irakului.

G. T. Zaitjev și Nadjib Ar-Rabil au rostit cuvîntări.

ÎN LIBAN AU FOST DEBARCATE NOI TRUPE AMERICANE

CAIRO 9 (Agerpres). — După cum transmite agenția MEN, în ultimele două zile noi trupe americane au fost debarcate în Liban. Ele vor ocupa treacătoarea Merhayayum din sualul Libanului, nu departe de granița cu Siria. De asemenea ele se pregătesc să construiască o bază de subnașine în golful de la nord de Beirut. Agenția anunță de asemenea că în regiunea de coastă din apropiere de Beirut, trupele americane construiesc șosele. Comandamentul forțelor armate americane o închiriază o serie de clădiri din Beirut pe termene pînă la cinci ani. În planurile Comandamentului forțelor aeriene americane intră și construirea a două aeroporturi: unul la sud de Beirut, iar celălalt în nord-vest.

La 9 august a sosit la Ankara Harold Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, care a discuta cu guvernul turc problema Ciprului. (Ag.).

Într-un comunicat oficial dat publicității la Addis Abeba se anunță că trimisul special al președintelui Eisenhower, Robert Murphy, a avut o întrevedere cu împăratul Etiopiei, Haile Selassie, în cursul întrevăderii a fost discutată situația din Orientul Mijlociu. (Ag.).

Planul pe trei ani de dezvoltare a cinematografului sovietic de popularizare a științei prevede turnarea a peste 400 de filme documentare din acest film vor fi consacrate progresului tehnic în U.R.S.S. Un ciclu de filme va vorbi

despre cercetările sovietice în cosmos (TASS).

La 9 august, în apropiere de Bengazi (Libia) s-a prăbușit un avion de pasageri „Viscount” aparținînd societății engleze „Central African Airways”. Potrivit datelor incomplete, în această catastrofa și-au găsit moartea 30 de persoane. (Reuters).

Nava oceanografică sovietică „Viteaz” a plecat într-o nouă călătorie științifică în cadrul programului Anului cosmic internațional.

Într-o declarație publicată de zia, reo pakistaneză, liderația cameriilor co-conțeri și industriei din Pakistan a vertizază că „Pakistanul este amenințat de cea mai gravă criză economică și financiară din întreaga sa istorie” dacă nu vor fi luate măsuri imediate de combatere a depresiunii economice (Ag.).

Guvernul R.D. Vietnam a dat publicității la 9 august o declarație în legătură cu faptul că la 19 iulie 1958 Comisia internațională de supraveghere și control din Laos a hotărât să-și înceteze activitatea pe un termen nelimitat, fără consimțămîntul delegației poloneze. (Agenția Vietnameză de Informații).

Pînă la 10 august ora 8 dimineața cel de-al treilea satelit artificial sovietic a înconjurat pămîntul la 1.184 ori. La 12 august rătăceta purtătoare va trece pe deasupra Bucureștiului la ora 22 și 20 minute (ora Bucureștiului). (TASS).